

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sourceforbruget inden for den offentlige sektor.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Frandsen* til udenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for, at der i Danmark ikke foregår privat erhvervsvirksomhed, der er i strid med den officielle danske Sydafrikapolitik?“

(Spm. nr. 182).

Skriftlig begrundelse.

Der blev den 12. december 1972 afholdt en pelsauktion i Glostrup, hvor der blev solgt swakaraskind fra Namibia. Der vil ifølge pressen den 19. eller 20. marts 1973 blive afholdt en lignende auktion. Den form for privat erhvervsvirksomhed er med til at understøtte Sydafrikas position i Namibia og dermed i uoverensstemmelse med den officielle danske Sydafrikapolitik.

Formanden: Spørgsmålet vil på udenrigsministerens vegne blive besvaret af udenrigsøkonomiministeren.

Frandsen: FN's 26. generalforsamling vedtog en resolution vedrørende Namibia, og resolutionen blev vedtaget med 88 stemmer, deriblandt de nordiske lande og altså også Danmarks. Imod var der 2 stemmer, nemlig Portugal og Sydafrika, og endelig var der 8, der afholdt sig fra at stemme.

I resolutionen blev der givet udtryk for en fordømmelse af den sydafrikanske illegale besættelse af Namibia, som det hedder, og man anmodede endvidere alle stater om at tage effektive skridt og alle foranstaltninger med henblik på at sikre den sydafrikanske administrations øjeblikkelige tilbagevækning fra Namibia. FN's resolution var således meget klar, og Danmarks tilslutning til resolutionen må også indebære, at den danske politik vedrørende Namibiaspørgsmålet er meget klar.

Men der foregår i Danmark en privat erhvervsvirksomhed, der klart er i strid med FN's resolution og dermed også i strid med den officielle danske politik. Der blev således den 8. december sidste år i Glostrup afholdt en auktion, hvor der solgtes swakaraskind fra Namibia, og en lignende auktion skal ifølge pressen være afholdt i går. Eksporten af swakaraskind fra Namibia er en væsentlig indtægtskilde for den fastboende hvide befolkningsgruppe i Namibia og er ligeledes med til at understøtte den sydafrikanske regerings position i Namibia. Den afrikanske befolknings deltagelse i dette er nærmest at forstå som en slags slaveriarbejde, idet deres arbejde i forbindelse hermed består i kontraktarbejde, der ifølge ILO er blevet karakteriseret som slaveri.

Ved salget af swakaraskind her i landet er der altså tale om en klar underkendelse af den danske officielle politik, samtidig med at der er tale om, at vi er med til at understøtte det sydafrikanske regimes styrke i Namibia.

Derfor har jeg ønsket at stille det spørgsmål, hvad den danske regering vil gøre for, at man undgår, at der føres en privat erhvervsvirksomhed her i landet, som er i klar strid med den officielle danske politik og i klar strid med, hvad vi har stemt for i FN.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Som udenrigsministeren allerede tidligere offentligt har givet udtryk for, har regeringen ingen mulighed for at gribe ind over for pelsauktionen i Glostrup, der også omfatter salg af skind fra Namibia. Forudsætningen for et sådant indgreb måtte være, at der forelå en resolution fra FN's sikkerhedsråd om indskrænkninger i eller afbrydelse af samhandelen med Namibia. En sådan resolution foreligger ikke; herved adskiller situationen sig fra forholdet til Rhodesia, hvor der foreligger en sikkerhedsrådsresolution, som også er fulgt op med dansk lovgivning.

Danmark understøtter bestræbelserne på, at Namibia frigøres fra Sydafrika. Vi er således allerede for flere år siden ophørt med at yde eksportkreditgarantier til Namibia, og vi giver heller ikke kreditgarantier for reeksport af varer hidrørende fra Namibia. Sammen med de andre nordiske lande meddelte vi i 1970 den sydafrikanske regering,